

Ilse van Dam (pseudoniem): *'Het Goede, het Kwade en Zelfvertrouwen'* Uitgeverij Boekscout, Soest 2011. ISBN 9789461761837

En

Diana van Landeghem: *'Van psychose naar herstel'* Uitgeverij Boekscout, Soest 2012 ISBN 9789461769626 Zie ook: www.boekscout.nl

Soort boeken/Ziekte/Stijl: Twee boeken waarin Diana van Landeghem achtereenvolgens vertelt over de periode waarin ze haar eerste psychose kreeg in het boek, *'Het Goede, het Kwade en Zelfvertrouwen'* (2007), en in het tweede boek *Van psychose naar herstel'* over de periode dat zij een tweede psychose kreeg en hoe ze daarna een evenwicht bereikte(2009). Aan een derde boek *Subject 100X* wordt gewerkt.

Over de schrijfster: Ilse van Dam/Diana van Landeghem (1981) studeert psychologie aan de Open Universiteit. Ze woont in Groningen met haar vriend, Carlos in de boeken. Daarnaast werkt ze in een Wereldwinkel en doet ze regelmatig aan sport. Ze begon met schrijven op haar achtste, schreef verschillende verhalen en publiceerde drie boeken. Ze schrijft nu aan het boek *Subject 100X*, een verslag van de ervaringen van een medisch proefpersoon. Over haar ervaringen als proefpersoon toen ze meedeelde aan (vier) onderzoeken naar medicijnen.

Korte Beschrijving: Diana van Landeghem beschrijft in het eerste boek de psychose die ze in 2007 heeft gehad. Diana dacht onder andere dat ze de nieuwe Christus zou worden. Ze beschrijft, van binnenuit, hoe ze psychotisch werd en hoe anders ze de wereld gedurende die psychotische periode ervaren heeft. Ze gaat in op angsten en wanen, licht toe wat haar heeft gesteund en hoe ze de opnamen en de hulpverlening heeft ervaren.

In het tweede boek beschrijft Diana van Landeghem hoe ze in 2009 een tweede psychotische periode kreeg. Ze beschrijft de behandelingen die daarop volgden en haar herstel in de jaren daarna. Ze licht toe waarom ze van een bepaald medicijn niet zo'n hoge dosis wilde hebben en hoe ze worstelde met de hulpverlening. De lezer leest hoe het is om een psychose te hebben, maar ze laat ook weten hoe ze daar weer uit is gekomen.

Wat viel op: Een goede beschrijving vanuit de belevingswereld van de psychose in boek een. Terwijl boek twee ook laat zien hoe de wereld na 'herstel' er uit ziet en er teruggekeken wordt op de perioden met psychosen.

Daarbij staan er in het boek heel wat observaties en opmerkingen om over na te denken, zorg mee te verbeteren.

Citaten: Boek *'Het Goede, het Kwade en Zelfvertrouwen'*:

Pag.42: "Ik wil terug naar huis", zei ik, waarna ik opstond en mijn jas pakte. Dave keek me verbaasd aan. "Naar huis? Nu?" Ik knikte, en pakte mijn portemonnee, waaruit ik een briefje van vijftig pakte. "Hier, voor de soep." Het was geld, materie, en

dat was allemaal een illusie. Diep van binnen wist iedereen dat(...) Ik stak het waardeloze stukje materie in mijn zak en liep het restaurant uit. Diana, schiet op, maak dat je thuis komt nu nu NU! We vinden een andere oplossing! Ik zette het op een lopen. "Diana wat doe je nu?" "Euhm... ik ga even joggen, heb ik zin in." "Oké."(...) Alles om mij heen begon steeds meer op een droom te lijken, of beter gezegd een nachtmerrie. (...) Ik begon harder te rennen, maar mijn lichaam protesteerde. "Diana!", riep Dave. "Ik moet naar huis toe!", hijgde ik. "Ik kan je nu niet uitleggen waarom, maar ik zou het fijn vinden als je met me mee gaat!" Ik pakte zijn hand, en als in een enge droom sprintten we hand in hand naar huis terwijl het om ons heen steeds donkerder en kouder werd.'

Pag.73: 'Ik zat weer in het kamertje met de drie stoelen. "Vannacht word je gesepareerd, voor je eigen veiligheid en die van anderen." Sprak de tengere man. Ik zou dus in de cel slapen waar ik even geleden geweest was. Dit was gewoon een test, om te kijken hoe trouw ik aan God was. Net zoals Jezus, die genageld werd aan het kruis. Hij verloor daardoor ook niet de trouw aan zijn Vader, zijn Bron. De Bron van 'alles' en 'iedereen'. Doe je werk beul. Jij hebt ook alleen maar je rol te spelen. "Okee." sprak ik rustig, en ik stond op en verliet de kamer.'

Pag.90: 'Ik herstelde snel fysiek en mentaal, door te eten en slapen en genoeg rust te nemen. Ik wist (nu) alleen niet hoe verder te gaan. Daar kwam bij, dat de medicijnen 'hun werk; gingen doen; ik verloor veel van mijn gevoelens en waarnemingsvermogen en raakte in een soort van 'apathische trance'. Mijn fantasie, creatief vermogen en vermogen tot dromen waren in sterke mate verdoofd.'

Boek: *'Van psychose naar herstel'*

Pag.26: 'De volgende dag kwam Diana's SPV er op bezoek (...) "Diana, je bent psychotisch."

"Nee hoor. Wat ik waarneem is echt. Het is misschien wel anders, maar hoe kun jij bewijzen dat het niet echt is?" "Dat kan ik niet. En wat je in Assen hebt gezien, daar weet ik toevallig van, dat is niet wat het lijkt." "Wat is het dan?" "Een plek om te revalideren." "Ja, ja." "Diana, je moet je medicijnen gaan nemen."

Pag.74: 'Een keer zat Diana weer in de isoleercel, het was midden in de nacht en Diana maakte van alles mee. Ze wilde hierover praten. Ze wilde gewoon dat iemand even bij haar zat. Maar dat mocht niet volgens 'protocol'. Nee, het protocol was de patiënten aan hun lot overlaten en ze volstoppen met pillen.'

Pag.105: ' In mijn moeilijke periodes, vooral de periode dat ik suïcidaal was vanwege de hoge dosering antipsychotica, hebben verscheiden mensen mij geholpen. Ze konden de wens om te sterven niet bij me weghalen (die ging pas weg toen ik afgebouwd was naar tien milligram) maar ze hielpen me wel door wat ze tegen me zeiden en de dingen die ik samen met hen heb mogen ondernemen.'